

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

צג.

עין משפט נר מצוה

ח א מ"י פט"ו מ"ג
מכירה ה"י יג סמ"ג ל"א
קמ"ה טו"ט ח"מ כ"י ל"ג
ספ"ד:
ט ב מ"י פ"ח מ"ג ט"ו
מנון ה"י ד' סמ"ג ע"ג
טו טו"ט ח"מ ט"ו ס"ח
ספ"ד כ"י:
ג א מ"י ט"ז ע"ג ט"ז
דגנבון קמ"ה ט"ז אומ"ס
כ"ד ע"ג ו"י כ"ג ח"מ כ"ג
ספ"ד ט"ז ע"ג כ"ג

רבינו גרשום

מאי טעמא לאו משום דרובא הכי איתנהו לא
"כולהו הכי איתנהו ת"ש" (ש"ש) שור שנגה את
הפרה ונמצא עוברת בצדה ואינו ידוע אם
עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה
משלם חצי נוק לפרה ורביע לולד ואמאי
לימא הלך אחר רוב פרות ורוב פרות
מתעברות ויולדות והא ודאי מחמת נגיחה
הפילה התם משום דמספקא לן דאיכא
למימר מקמה אתא ומביעתותא הפילה
ואיכא למימר מאחורה אתא ומינגח נגחה
והפילה הוי ממון המוטל בספק וכל ממון
המוטל בספק חולקין לימא בתנאי שור שהיה
רועה ונמצא שור הרוג בצדו אע"פ שזה
מנוגח וזה מועד ליגח זה מנושך וזה מועד
לישוך אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה
נשכו רבי אחא אומר גמל האוחז בין
הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו בידוע שזה
הרוג סברוה דרובא וחוקה כי הדדי ניגחו
לימא רב דאמר כו' אחא ושמואל דאמר
כתנא קמא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו
לתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא
התם אלא דלא אזלין בתר חוקה אבל
בתר רובא אזלין ושמואל אמר לך אנא
דאמרי אפילו לו' אחא עד כאן לא קאמר ר'
אחא התם אלא אזלין בתר חוקה דהוא גופיה מוחזק אבל (ב) בתר רובא לא
אזלין ת"ש" המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו ואפי' זרע פשתן אינו חייב
באחריות מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזרעיה ובני ואפ"ה לא אזלין
בתר רובא תנאי היא דתנאי המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו וזרעו גינה
שאין נאכלין חייב באחריות זרע פשתן אינו חייב באחריות רבי יוסי אומר
נותן

אית להו וכיון דלא ילא הקול מילתא דלא שכיחא היא ולא חיישין
לחי"ו והא דאמר בהמגשר (גיטין טז פו.) וס"ז חתקין רב יהודה בשטר
דעבדי עבדא דין מולדק ופטיר ופטיר מכל עירורי מכלא ומלכא
כלומר אינו מוכתב למלכות אפי' לא כתב רוב הוי מקח טעות כדאמר
הכ"ז אלא חתקין רב יהודה משום
שופרא דשטרלא. ר"ת (ט):

מאי טעמא לאו משום דרובא הכי איתנהו לא
"כולהו הכי איתנהו ת"ש" (ש"ש) שור שנגה את
הפרה ונמצא עוברת בצדה ואינו ידוע אם
עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה
משלם חצי נוק לפרה ורביע לולד ואמאי
לימא הלך אחר רוב פרות ורוב פרות
מתעברות ויולדות והא ודאי מחמת נגיחה
הפילה התם משום דמספקא לן דאיכא
למימר מקמה אתא ומביעתותא הפילה
ואיכא למימר מאחורה אתא ומינגח נגחה
והפילה הוי ממון המוטל בספק וכל ממון
המוטל בספק חולקין לימא בתנאי שור שהיה
רועה ונמצא שור הרוג בצדו אע"פ שזה
מנוגח וזה מועד ליגח זה מנושך וזה מועד
לישוך אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה
נשכו רבי אחא אומר גמל האוחז בין
הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו בידוע שזה
הרוג סברוה דרובא וחוקה כי הדדי ניגחו
לימא רב דאמר כו' אחא ושמואל דאמר
כתנא קמא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו
לתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא
התם אלא דלא אזלין בתר חוקה אבל
בתר רובא אזלין ושמואל אמר לך אנא
דאמרי אפילו לו' אחא עד כאן לא קאמר ר'
אחא התם אלא אזלין בתר חוקה דהוא גופיה מוחזק אבל (ב) בתר רובא לא
אזלין ת"ש" המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו ואפי' זרע פשתן אינו חייב
באחריות מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזרעיה ובני ואפ"ה לא אזלין
בתר רובא תנאי היא דתנאי המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו וזרעו גינה
שאין נאכלין חייב באחריות זרע פשתן אינו חייב באחריות רבי יוסי אומר
נותן

אית להו וכיון דלא ילא הקול מילתא דלא שכיחא היא ולא חיישין
לחי"ו והא דאמר בהמגשר (גיטין טז פו.) וס"ז חתקין רב יהודה בשטר
דעבדי עבדא דין מולדק ופטיר ופטיר מכל עירורי מכלא ומלכא
כלומר אינו מוכתב למלכות אפי' לא כתב רוב הוי מקח טעות כדאמר
הכ"ז אלא חתקין רב יהודה משום
שופרא דשטרלא. ר"ת (ט):

מאי טעמא לאו משום דרובא הכי איתנהו לא
"כולהו הכי איתנהו ת"ש" (ש"ש) שור שנגה את
הפרה ונמצא עוברת בצדה ואינו ידוע אם
עד שלא נגחה ילדה או אם משנגחה ילדה
משלם חצי נוק לפרה ורביע לולד ואמאי
לימא הלך אחר רוב פרות ורוב פרות
מתעברות ויולדות והא ודאי מחמת נגיחה
הפילה התם משום דמספקא לן דאיכא
למימר מקמה אתא ומביעתותא הפילה
ואיכא למימר מאחורה אתא ומינגח נגחה
והפילה הוי ממון המוטל בספק וכל ממון
המוטל בספק חולקין לימא בתנאי שור שהיה
רועה ונמצא שור הרוג בצדו אע"פ שזה
מנוגח וזה מועד ליגח זה מנושך וזה מועד
לישוך אין אומרים בידוע שזה נגחו וזה
נשכו רבי אחא אומר גמל האוחז בין
הגמלים ונמצא גמל הרוג בצדו בידוע שזה
הרוג סברוה דרובא וחוקה כי הדדי ניגחו
לימא רב דאמר כו' אחא ושמואל דאמר
כתנא קמא אמר לך רב אנא דאמרי אפילו
לתנא קמא עד כאן לא קאמר תנא קמא
התם אלא דלא אזלין בתר חוקה אבל
בתר רובא אזלין ושמואל אמר לך אנא
דאמרי אפילו לו' אחא עד כאן לא קאמר ר'
אחא התם אלא אזלין בתר חוקה דהוא גופיה מוחזק אבל (ב) בתר רובא לא
אזלין ת"ש" המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו ואפי' זרע פשתן אינו חייב
באחריות מאי אפי' לאו אפילו זרע פשתן דרובא לזרעיה ובני ואפ"ה לא אזלין
בתר רובא תנאי היא דתנאי המוכר פירות לחברו וזרעו ולא צמחו וזרעו גינה
שאין נאכלין חייב באחריות זרע פשתן אינו חייב באחריות רבי יוסי אומר
נותן

א) ב"ק מ"ו. (ב) סנהדרין ל':
שנוטות ל'. [נסוס] ב"ק
פ"ג. (א) כ"ה טוס': וי"ש
מגל (ד) נתיקין פ"ה.
(ה) וי"ע ע"ה מנחות פ"ה.
ותוס' קדושין יו. ד"ה סה"ה:

גליון הש"ס

במרא ת"ש חוקה. קשה ל'
למה דכמתו חוק' מולין דף יא
ע"כ במד מירולא דמוכח
בכורות ח"ס רש"י ח"ס
למשועל. א"כ מ' מלך פ"כ
הת' ה' מסקין דע"ה
מנ"י רש"י ג' וליידיה
דמזיכור ח"ס למשועל ר"י
במנון. אכל לרין קדיל'
דאולי' בתר רובא י"ל דגם
במנון אזלין בתר רובא:
רש"י ב"ה דהוא גופיה
כו' אב"י בתר רובא דלימא
קמן לא אזלין. משמע
דכונתא דלמא קמן הלכין
במנון אחר היוב וכו' רש"י
במ"ד ס"ג ט"ז דהוא' ק'
מנון הכרש"ם הי"ל. ואל"ס
מנון הכרש"ם ל"ל דף
כ"ג: ד"ה לאלוהא נתן יו'
מנון. משמע דבמנון ג'
כה"ג דהוי דלמיה קמן
אזלין בתר רובא וי"ע:

הגהות הב"ח

(א) גמ"ס בתר רובא לא
אזלין. כ"כ ע"ה בקדושין דף
כ':

מוסף רש"י

ונמצא עוברת בצדה.
ומה ואין ידוע אם עד
שלא נגחה ילדה. ולא
ממחמת הנגיחה, או אם
משנגחה. ומחמת הנגיחה
הפילה (ב"ק מ"ו). ורביע
לולד. דגם חייב חצי נוק
והא וז' מוטל בספק
הוא וחולקין (ש"ס). האחר.
ונשך. משמע (סנהדרין לו'
או: טעם כרנלי, ולי
נהלם ככ"ה לזקק לנקיטה
הוא נהלם ומכה כרנלי
גמלים שפיטוטי, ולשון חרמי
ופל בתשמיש גמלים חרמי
בכורות (מ). גמל אוחז
כנגד אחר (שנוטות ד').
ובע"ז סנהדרין ש"ס. בידוע
זה הרוב. עדין קוס'ס
מוי"ס הס'ת קוס'ס שצ"ד
(סנהדרין ש"ס).

מוסף תוספות

א. וביין שקנאו רשאי
הוא להאכילי' חרומה
ומיהו אם לאחר מכאן
נודע שהוא כן, בטל מקח
ואומר לו למוכר הרי שלך
לפניך. רש"י. ולי
ולמה ל'
לאחזקיה הכי. ט"ז. דלא
ליהו. לאצטרי. רש"י.
ד. והיה ליה כמורד לגבי
הך נגיחה. רמב"ן.

(א) כ"ל אכל בתר רובא אזלין. ד"ק לית ליה חוקה מ"מ כ"ל דכמר רובא וכו'.